

Вилітає що два тижні.

XX

Табор Українських Полонених
Ріміні - Італія, 26.5.46.

Рік II.

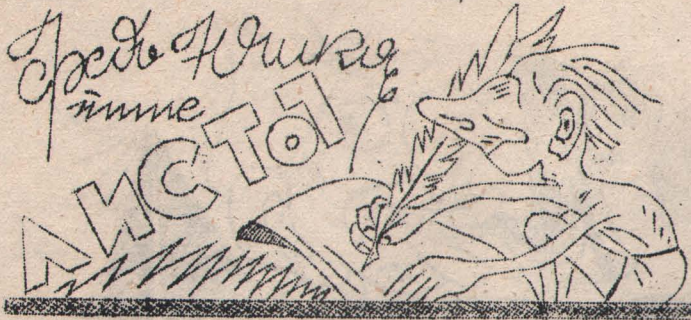
Ч.11 /23/

XX

НАКОЛИ В ТАК ЛІСОВІ КУРСИ БУЛИ У ПРАЛІСАХ БРАЗІЛІЇ...

Христос Воскрес!

Чесні редакторцю! Моцнімсі за-
чудував, ек замисьць мого листа,
вадрієм в "Восі" письмо екогос
вашого кума Волекси, жито рахува-
ти бис цілий рік сі валейи по то-
тих шпитальох, ци назиретах.

Правду повісти, жвьиль ми кло-
па, жи сі так бідний довго мучи.
Відав ни майи того щісьці, ек ни-
бощик - дай му Божи царство ни-
бесни - хурузьний Іванко, жи то
нидовго лижєв у шпитали, льиш
взєв тай гмер.

А такий рахувати, здоровий та
моцний хлоп був, гей той дуб. І
хтобто сі був сподівав? - Гай,
гай, милий Божи!..

Дужи мньи тішит тото, жи вже
зноєв нас списуют хто екий фях
майи. Отош відав такої нас хочут
времці випустити з того прокле-
того легру. Чувем, жи досить ску-
бентів, а той професорів сі по-
писало рільниками, бо си гадают,
жи борши сі дістанут до Гамерики,
Канади, чи Воргантини на жнива до
роботи. Та ми сі здайи, жи ше
довго не, бо ек ім чув з тотих
"рільників" хочут зробити такі
робочі батальони, жи шодне з мо-
тиками ци рискалма будут їх го-
нити дес на роботу.

Я дужи контечний ведлук тотих
сіток, жи дали нам на лішка, бо
вжем задумав, циби ни взєти і
зі собов, ек піду сі купати на
мори. Можи екраз бим нев залав
єку рибу, ци сердинка. Отоби було
файні.

Вже рахувати від довшого че-
су, екийс Василь Лик провади кур-
са танців. Повідаю вам, пані ри-
дахтір, екийм ідного вечера йшов
коли того бораку, де тоті курса,
том аш сі счудував, почувши таку
гульню. Гадаюси - весіле, ци шо?
Аш зазираю бис шпару, а там іден
на гармонії рипульюйи, а енчі ві-
тинают екогос краковєка, ци фок-
стра, ек тоті ведмеді на горйи-
чі блєсі, аш попріли бідолахи.
Подуріли, ци шо - вугору, альи
іден, жи за мнов стойив, кажи, жи
ту курса танців. Ага - гадаюси -
тото тиш добри змітж, бо ану ко-
льєс сі опинимо десь за морим та
сі попадем на єку забаву, фестин,
ци весіле, - то принаймі хлоп тиш
си загульєйи екої трамбуленки, бо
той, жи ни вмійи гулєти - на за-
баві сі чуїи дужи маркотні, гей
голий в кропиві, тим бардзі, ек
майи свою дівку, жи люби фурт
вігульєвати. Такий валєло стоїт
гей слуп і сі диви зависними во-
чима, ек го Ксені, ци Малані ен-
чі вобертают. Ведлук того, я тиш
мавбим густ сі вписати на тоті
курса, альи чувем, жи на тото тра-
аж дві сотки лір, а я де їх маю
взєти?... Га? Отош ведлук мого
здані, той жи вчит гульєти, ни
повинен брати гроший від бідного
силєпка.

Зичу вам файного поводзєні

Фидь Юшка.

Шило

"Ех, гарні були ці часи,
Часи до заборони..."
Так не один тепер зідхне,
Згадавши Річ і Оне...

Там, як на крилах, він летів
Й крутив з нею романси...
Сказати правду, - не один
Вже мав прекрасні шанси...

Та, нагло, наче ясний грім,
Для кожного аманта
Нежданно появивсь наказ
Англійця - команданта:

- Задержані всі поїздки
До тої Речі й Оне...
Без виїмку, - хто б він не був,
Для всіх ця заборона.

І кожний з цих паломників
Спустив на квінту носа...
Надармо ждатиме його
Десь - там ясноволоса...

А я лиш нишком підсміхавсь,
Підкручуючи вуса,
Що не вгніздилась в серці вже
Моїм яка "Маруся"...

Та й пан хорунжий - інтендант
На заборону чхає.
Він їздить далі, Кажуть всі:
"В любові щастя має"...

Він функцію дяка обняв
І вже без перепони
З священником бува нераз
В дівчат, при Речі й Оне...

... ..

Де-Бу

Тепероця митяїтця

Зменшення на половину "цузацу" прикрим відгомонам відбилося також і в моїй чутливій душі й порожньому жолудку. Співаючи сумно сумне різдвяне танго Форися - музика Гумініловича - "Мрійлива ніч", я примітив, що в тексті конечні маленькі зміни. Ось як написав би його тепер Форись, і як воно виглядає у моїй маєвій перерібіці:

Мрійлива ніч, як казка юних літ,
Вишиване зорями небо -
Безкрайне небо...
Одна із них - райдужній самоцвіт,
Прийшла в маєву ніч до него.

Не бачить їх, тих чарів всіх,
Живіт обхопивши руками,
Він мчить туди, де цузац-міт
Сховався за сьомими горами.

І крик його, мов чайки плач,
Потрясує землі основу:
- Його нема! Де ж цузац мій?!
Коли повернешся ти знову?!!

Заснув табір, куняють шатра в тіні,
Спокій окутав все імлою -
Чарів дугою...
Лиш він один. Розпука серце рве:
- Чи ще побачу я подвійну сою?

Не чує він реву волів,
Що орють ниву за дротами,
Він мчить туди, де цузац-чар
Пропав за сьомими горами.

Маєва ніч... Казкова ніч...
Горить з висот вже рання зірка...
А він - не спить... Стиснув живіт
І слинку ковтає так гірко...

-- == --

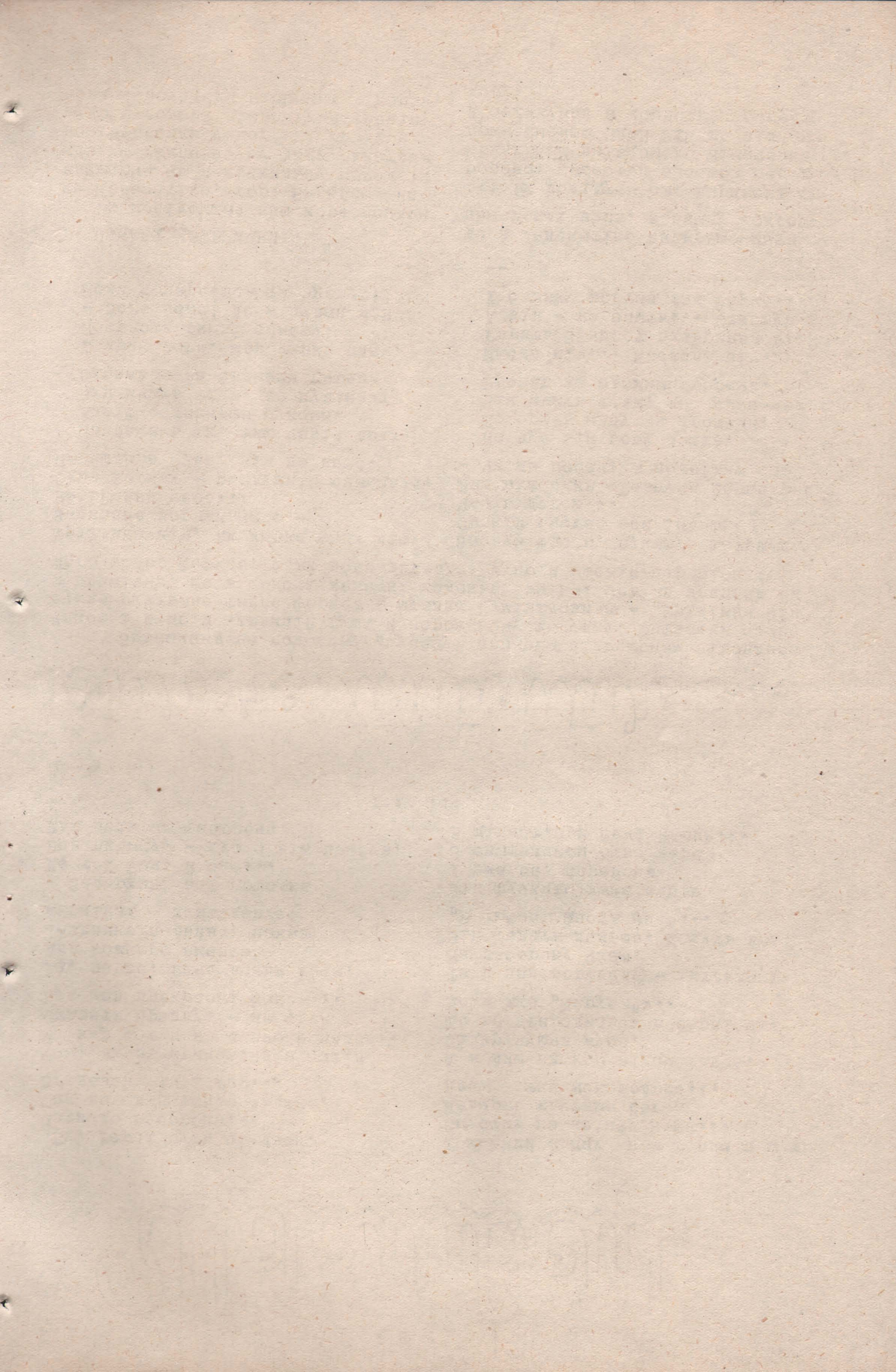
ЦІКАВІ ДРІБНИЧКИ:

Як повідомляє наш кореспондент на Цезенатіко, хор. Барабаш, не зважаючи на неприхильну погоду й низьку температуру води, кинувся по-геройськи у морські хвилі й відбув довший плавацький тренінг, помімо остороги місцевих лікарів,

що в Цезенатіко найкраще мати все теплі ноги, а зимну голову...

::: Як довідуємося, диригент таборової оркестри забажав перед НЕДАЛЕКИМ виїздом до Німеччини принайменше ОДИН РІК ще відпочати й абдикував в користь диригента хору.

Лист з РОДИНИ

/Передрук з "Перелому" - Аргентина/

Дорогий братішка Афанасій!

З того дня, як нам припекло сонце сталінської конституції, то у нас уже почалась щаслива й радосна я життя. Ти помниш, як нам когдась говорили хвашисти і наймити капіталізму, що тут у Совегах усіх ставлять під стінку, - так це вийшла настояща брехня, бо тут у нас через війну ніяких стенок не осталось... Як тобі ізвесно, то і нашу хату спалили, але мені пощастило захватити розбитий націхвашицький танк і я під ним зробив собі підходящу "живплощадь", або яку Вас кажуть проміщеніє. Правда, трохи мокро і холоднувато, але всежтаки ліпше, як тим, що устроїлись під розбитими гарматами. Приходять тепер до мене знакомі й завидують, що так ловко устроївся. Даже буржуйом назвали.

Але поза тим у нас всього є подоснатком. Насилають літературу з центру. Папер підходящий, як на цигарки, так і на другі надобности й культурне життя сильно розвивається. Правда, бракує хліба і, як кажуть, "жирів". А мила, ниток, картоплі та чобіт також немає. А то решта все є, даже і водка.

Забув я ще тобі завідомити, що в нас тут новина: раз на тиждень нас зганяють до "красного уголка" для добровольної науки общесоюзного язика. Наш учитель - єврейчик казав, що дорогому Сталіну дуже не правця, коли хахли так говорять, наче "п'ють по-когутячому".

А ще друга новина, що в нас тут дуже розвивається туризм. Цілі села зганяються у вагони і на казбонний щот везуть їх показувати советську родину. Даже дають охрану, щоб їм у дорозі нічого злого не приключилося.

Чи ти памятаєш хвямилію Козіів? Від них трохи націхвашизмом тхнуло. Так навіть і тих повезли кататись. Оце недавно на-

дійшли од них листи. Старий Козій кланяється із Хабаровська, Козііха - з Омська, а дочки, хто з Ташкенту, хто з Семипалатинську. Сина Васю повезли в Расход. Це мабуть дуже далеко, бо немає од нього ніякої звістки. От людям повезло!

Ну от і все. Кланяються тобі тільки деякі знакомі, бо решта в "розездах".

А ти, Панасе, не зивай. Ідейну справу ти знаєш. Учись ударним порядком общепонятного язика та нової програми сталінської генеральної лінії нащот отечества мирового пролетаріяту; бери жінку з ребйонком і катай до нас на слаждатся життя в густій тіні ідеології Маркса і Леніна під зноєм ним небом сталінської конституції.

І с тем досвіданія

Твій брат

Пилип Грушка.

... ..

"БЕМО" - докінчення з 4. стор.

в долоні й кажуть, що ці добре би-лися. Кожна панна рада б такого боксера мати за мужа, хоча знає добре, що він вправляв би з нею не бокс, а французьке дужання /на лопатки/ і вона все мусіла б бути переможеною. От жінки... Хіба знають, чого вони хочуть? Напевно так.

Взагалі важко сказати, що в такому разі краще: бокс, чи дужання. В таборі, здається, мусить бути кращий таки бокс. Тому всі до боксу - поминаючи клич: "Люби ближнього, як себе самого" - в ім'я твердого життєвого закону: "ОКО ЗА ОКО, ЗУБ ЗА ЗУБ!!!"

... ..

В звязку з тим, що таборовикам дозволено навязувати подружні звязки, "Оса" із слідуючим числом відкриває матримоніальну сторінку.

еф-еф

ЕКЦЕ ГОМО.

Тясовий ТАБОРОВИК

Де поет - там газета. Бо і дех друкував би він свої вірші? Воскресний "Таборовик" має також свого поета, що пише й вірші, а його прізвище /Д. Вінок/ каже додумуватися, що це його перші, невинні кроки, які можуть принести йому втрату його віночка і придбати новий, але тим разом тернистий... Бо думати про лавровий вроджена скромність йому не дозволяє. Великий хист виявляє Вінок у малюванні /словами/ портретів, як також а в т о чого доказом є його, повний виразу, вірш "Екце гомо" /"Таборовик" ч. 5 /7/ з 12.5.46/. Годі тепер сказати, чи "Екце гомо" - це портрет таборовика, "Таборовика", чи авто-таборовика, але це найкраще розсудять майбутні дослідники таборової літератури..

Пожовкли щоки, запали лица,
Веснянки не сходять з чола.
А в очодолах все тліє-жариться
Любовне сігнум життя.

Наїжився волос; тепер він лінитьс,
Стягнулися сині уста.
Дугою зігнувся лінивий хребет,
Аперід похилилась пуста голова.

Запала грудь і ноги наче "спічки"
На них черевики червоні задерті
І кості рук заховані в рукавиці...
Це чоловік?! Це мешканець табору?!

Цей мешканець, якого я не раз
У зеркалі вже бачив, що у нього
Дивився я у ранній час,
А на чолі неначе бачив я слова:
- ЕКЦЕ ГОМО!

++ ++ ++

Ві.

Тясовий
ПРИГОДИ

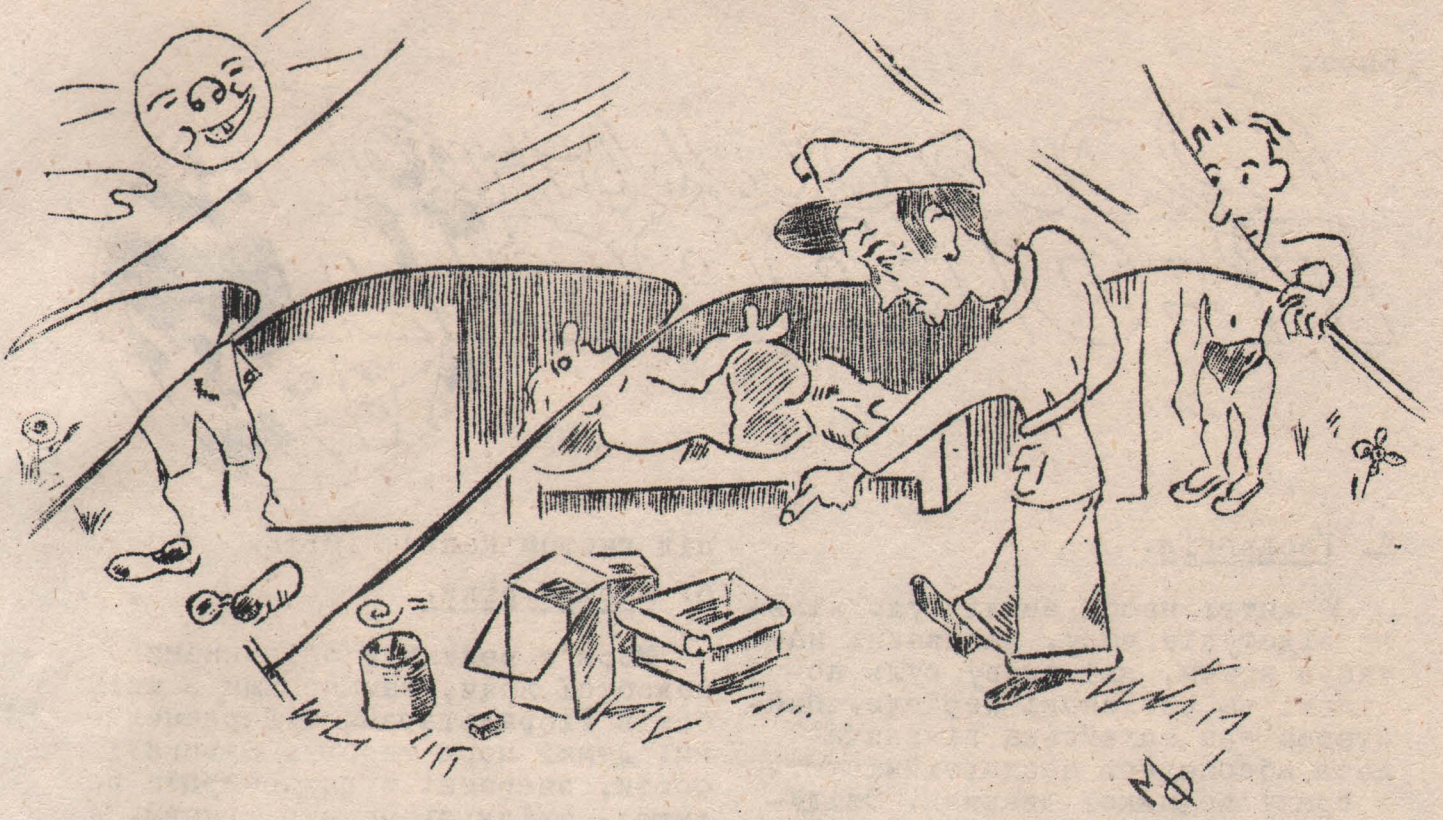
Мій приятель, Данило Хвальковський, напrawdę гарний хлопчисько. Йому щойно перейшов дев'ятнадцятий, але він пережив більше любовних пригод, як котрий небудь кавалір зі "старої війни". Не диво ж. У нього клясична будова тіла, високе чоло, темно-каштанове волосся, старанно уложене й припрасоване хустиною, очі пивні, орлиний ніс, англійський вусик, аполлонова борода, ріст 1,80 м, одним словом - красунь та й годі. Не треба бути навіть антропологом, щоб окреслити його прикмети й расову приналежність.

Люблю з ним говорити. Вчора ми стрінулись на розі Київської. Слово по слові й Данило починає оповідати любовні історії, в яких він грав головну роль й був центральним пунктом. - Це було якраз тоді - зачав він - як наша Дивізія видала Совітам війну й виїхала на фронт під Броди. Я скінчив якраз підстаршинську школу, причепив на пагони "махоркового" й, діставши двотижневу відпустку, поїхав до свої кубіти, яка працювала в Кацендорфі біля Дрездену, в одного бавора.

По тяжких трудах приїхав на місце, привітався, поцілувався,

З л о б н і язика твердять, що в смугі мешканевої дільниці хору все найбільший непорядок. Чи штабовий бунчужний піджорунжий і булавний Кішук зрозуміє колись красу поетично-мистецького безладу?...

пережив гарячі липневі дні в тінях вільхових корчів, вимочив добре спарені ноги й хотів вертати назад до частини, але якось ненароком зазізнався з дочкою одного генерала, Гретою, що приїхала як на біду до того ж села на свіжий люфт. Я стрічався з нею кожного дня, частував її папіросом, а вона мене поцілунком і так між нами закрутився романс, як нитка на веретено. Вона запевнювала, що її батько зробить мене майором і ми, одружившись, заживемо щасливо в їхньому маєтку над Райном.

Так минув термін відпустки, я продовжив його на ще кілька днів, але вкінці постановив таки вертатися до частини й відсидіти заслужену цюпу. Вона, довідавшись, що я їду, прибігла на двірці і давай лементувати, вмовляти й переконувати мене, що як не лишусь, то вона повіситься. Я скористав з якоїсь тягарівки, скочив і поїхав, бажаючи "алле гуте". Пізніше я побачив її із високим пристійним генералом, за якого Грета вийшла заміж, а який ніяк не виглядав на шибеницю, на якій можна було вішатися. - Але ж з тебе фразер, Даниле! - дивувався я, а Данило, насунувши вдоволено на чоло шапку, продов-

жував оповідання:
 - А в Берліні, брате, в мені залябилася одна артистка, я навіть бачив її у нас в таборі на котромусь фільмі. Закохалася, знаєш, так, що коли дізналася про мій відїзд на Словацчину, хотіла застрілитися, але на щастя сирени затрубили алярм і вона мусіла скритися. Згодом було відкликання і її якось пройшло. - От має щастя - поцокував я, а Данило тягнув даліше:

- На Словацчині мене б е - ф е р д и р у в а л и на штурмана і приділили до я г ц у г у в Рашцких Тепліцах. Тут знову я зазізнався з жінкою словацького полковника й зайшов з нею так далеко, що вона хотіла взяти розвід з чоловіком і жити зі мною на віру. Але прийшов б е ф е л ь і - хати до Югославії й все скінчилося трагічно. Вона рішила отруїтися, але замість ціянкалію, випила якусь іншу сполуку, дістала раптове затвердження... й поїхала до шпиталю на операцію... а я до Словенії на а й н з а ц .

Я був зависний. Він такий молодий, а стільки вже пережив. Що ж буду розказувати я тридцятилітній мужчина колись? Сейчас завтра їду до ревіру зголоситися, як хворий, може пішлять мене до Цезенатіко...

Розгляньмо ГЕОГРАФІЯ

3. Геологія.

У житті нашої землі було кілька відступів часу, названих науково ерами, які знову були поділені на поодинокі періоди. Найстарша ера архейська відзначалася абсолютною безпартійністю, з браку всілякої тварини. Слідуюча ера протерозойська, або ера первісного комунізму, на щастя незорганізованого ще у єдиній партії. Ера палеозойська, або ера старовинного життя у капіталістичних умовах. Ера мезозойська була перехідним етапом у класовій боротьбі до ери кейнозойської, що якимсь чудом існує досі. Остання ділиться на 5 періодів: період Ревтрибуналу, Чека, українізації, Держинського й колективізації. Останній, називаний теж періодом перму, ділиться на три відступи часу: Ягода, Єжов і Берія. Після останнього, що мав у собі два періоди - третинний /ще пів біди/ і четвертинний /пробі! Рятуйте!/, наступила нова ера, як слід ще не з'ясована, ера атомової бомби. Її можливості ще не досліджені, однак надіємось вже вкортці...

4. Підсоння.

Підсоння - це збір всіх відомостей про Соловки і Біле Море, як теж і про решту світу. Клімат землі поділяється на 5 стриф, з яких перша це стріфа впливів посередніх /Італія, Франція/, друга це стріфа впливів безпосередніх /Польща, Австрія, Болгарія/, третя це стріфа циклонів /Україна, Кавказ/, четверта це стріфа гаряча /райони дій УПА/ і пята це стріфа холодна /райони дій НКВД/. Життя можливе назагал тільки поза всіма цими стріфами,

під гнетом капіталістів.

5. Моря й ріки.

Моря є великими збірниками недоброї води, замкненими з усіх боків Гібральтарами й Дарданелями. Деякі моря творять бльоки і союзи, звернені виразно проти великої, східньої великодержави. Так нпр. Атлантик, Середземне й Чорне Море своїм вістрям сягають аж під Одесу, а в своєму наступі оточили вже Крим, створивши при тому випадові бази, як Азовське Море й інші, та диверсію у ворожій країні в роді Каспійського Моря, що нарочно лежить 26 метрів нижче, щоб скоріше могли получитися із ворожою експанзією через Чорне Море. Не даром Москва так домагається дарданельського вентиля для себе. Просто, замкне і не пустить! От, харашо!

Деякі моря належать до антикомуністичного бльоку, навіть своєю назвою, нпр. Біле Море, Жовте Море, Протока... Герінга і т.д. Море Караїбське свою назву виводить від споживчої промисловости, Море Червоне від Маркса, Тихий Океан від цинізму й дипломатичної брехні, Індійський Океан від Ганді з Бомбаю. Крім тих океанів, що стоять на місці, є ще пливучі моря, як Амазонка, Дунай, Гангес і Гнила Липа. Правдивих рік на світі нема, всі є управильнені й заступлені в більшості каналами, як нпр. Панамський і Полтва.

/Д.б./

ПОВІДОМЛЕННЯ.

В понеділок відправиться панаксида за душу усопшого Таборового Театру. Всіх режисерів просяться взяти участь.

НОБІЛІ

=== Ген. Франко рішив визвати ген. Сталіна на двобій, правдоподібно на атомові бомби. Слід очікувати в найближчому часі сескундантів у Москві. Двобій відбудеться у Севілі, на арені для боротьби биків. Ген. Франко заступатиме тореадора, бик - ген. Сталін прибуде особисто.

=== Дві промови:

Мін. Бирнес: "Ми не осягнули ще повного успіху в Парижі, в деяких важних точках ми не найшли ще порозуміння, але ми вже зробили великий крок на шляху до тривкого миру. Ми знаємо вже бодай, яке становище займає кожна сторона..."

Ген. Сталін: "... і потім, товариші, вінтовку в руки і давай вперьод, на врага!"

=== 2.6.46 у Франції відбудуться вибори. Широко відомі такі актуальні кличі:

Соціалісти: - Хай живе Атомова Бомба!

- У ремісника - золота рука!
- Літаки - захисники волі!
- Комуна - пострах світу!

Католицька Партія:

- Без Бога ані до порога!
- Чоловік стріляє - Бог кулі носить!
- Гість в дім - Бог в дім!
- Де згода в сімействі - там комунізму нема!

Комуністи:

- Жінки й мужчини всіх полів єднайтеся!

=== Головна команда УПА видала заклик своїм частинам ошаджувати большевицьких комісарів, бо інакше не буде кому підписати мирового договору з попередньої війни, що викликало б цілий ряд дипломатичних ускладнень.

=== УПА організує прогульки по Середній та Східній Європі. Охочих радо приймається.

=== Азербейджан прийме більшу кількість воєнних злочинців. Вимагане знання російської мови.

=== Продам Трієст в доброму стані. Зголошення слати на адресу: Каварня "Під Великою Чвіркою", Париж, вул. Мирових трактатів ч. 5.

Пресові коментарі:

- Персія: - Рятунку! Бють!
- Англія: - Як тільки вбють, складемо протест!
- ЗДПА: - Рішучий протест!
- Індії: - Повстаньте гнані і голодні...!

УССР: - І жити стало веселіше!
Швайцарія: - Досі ще ніхто не нарушив нашої нейтральності. Тому треба здвоїти армію.

Еспанія: - Правдивого приятеля пізнається в біді.
Хай живе Англія!

=== Пані Рузвельтова в останній хвилині відмовилась вийти заміж за п. Черчіля, мотивуючи це тим, що п. Сталін приступив би теж до цього трикутника, а такі геометричні і супружні фігури ще до нічого доброго не довели...

- СЛУХАЙ! Ж ЦЕ ТАК, ЩО ЦЕЙ "СОКІЛ" НЕ ПАДЕ?
- ЧИ Ж ТИ НЕ БАЧИШ, ЩО Я ДЕРЖУ ЙОГО НА ШНУРКУ?...

AM

ЛІТРАТУРНО-МІСТІФІКІ і інші вигадки

СИЛЬНИЙ ЛЕГІТ.

Дихала л е г о т о м наша таборова
„Батьківщина" і надихалася... Не стало
віддиху... прийшла буря й звіяла л е -
г і т . Був... і прогул...

Таборовий поет ЛЕГІТ має чутливу ду-
шу, як і його псевдо. Тому у нього все
кругом у чорних красках, всюди проклят-
тя, образу, біда. Але поет має матір,
якій на імя - Надія...

„А надія - велика це сила,
Той вмира, хто надії не ма'..."
/„З Новим Роком"/

Поет проти таборових злиднів має
зброю, що заступить йому навіть крик і
гармати й з Новим Роком обіцяє собі не
зійти більше зі шляху побіди...

„Не із крика й тяжкої гармати, -
Обеззброїли зовсім мене, -
Ні, я буду СЛОВАМИ СТІЛЯТИ
Ув обличчя неправди брудне.

І хоч чую на кожному кроці
Я прокляття, образу й біду,
Та клянусь: і в Новому 'я Році
Із своєї путі не зійду."

Легіт - це представник класичної нео-
зії, завзятий ворог футуризму, головно
Семенка, любить у рівно уложених
строфах і д і б р а н и х римах...

„Дець у ріднім селі вітер пісню спіВ,
Вечорами, моя чарівНА,
І в світлиці твоїй тихий сум ожИВА,
Ти підходиш тоді до вікНА."

/„Дець у рідному селі"/

Легіт був колись щасливий. Він пер-
ший із таборових поетів діждався вида-
ня своєї збірки, ще тоді, як „Батьківщи-
на" видавала, але, щоб ця збірка вже в
початках стала рідким білим круком, нак-

лад її обмежили більш, як до мінімум. А таборові читачі з тугою
чекають на цю збірку й ті приобіцяні слова - стрільна, що заревуть,
як гармати...

.....

ОГОЛОШЕННЯ:

Хор. К. Бандюк відкликає своє за-
потребування /гл. „Оса" ч. 10,
ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ/ на колыску, бо
якраз недавно став повнолітнім
і може вже сміло спати на ліж-
ку. Шлюбний одяг надалі побажа-
ний.

ПОВАЖНЕ! ТРАГІЧНЕ! СЕРІОЗНЕ!
З ОГЛЯДУ НА ЗМЕНШЕНИЙ НАКЛАД,
СПРИЧИНЕНИЙ БРАКОМ ПАПЬРУ, „ОСА"
БУДЕ ПРИМУШЕНА ВТРАТИТИ БІЛЬШІСТЬ
ЗІ СВОЇХ ПОСТІЙНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.
БАГАТО ДИВУВАТИСЯ З ПРИЧИНИ НЕО-
ДЕРЖАННЯ ЧИСЛА НЕ ПОРУЧАЄСЯ!!

= = =

Редагує: Колегія

Видає: Пресовий Реферат

За Редакцію відп.: В. Каплун